

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PROKURATURA KRAJOWA

ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

PK IV Pc 473. 2018

Warszawa, dnia 6 lipca 2018 r.

KANCELARIA SENATU
GABINET MARSZAŁKA SENATU

wplynęło dn. 16.07.2018

nr RPW. 121411 zał. -

(podpis)

Pan
Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Senatorski Paweł Karczewski

Uzupełniając pismo skierowane do Pana Marszałka w dniu 5 kwietnia 2018 r., sygn. PK IV Pc 473.2018, a także w nawiązaniu do oświadczenia złożonego przez Senatora RP - Pana Czesława Ryszkę, podczas 57. posiedzenia Senatu RP w dniu 8 marca 2018 r., dotyczącego Pana M. J., działając na podstawie art. 12 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. - Prawo o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 1767 z późn. zm.) – uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Prokuratura Krajowa przeprowadziła postępowanie wyjaśniające o sygn. PK IV Pc 473.2018 w celu ustalenia, czy i ewentualnie jakie czynności procesowe mogą zostać podjęte w ramach przyznanych ustawowo uprawnień – na mocy stosownych przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

W szczególności zbadano, czy istnieją ustawowe przesłanki do wniesienia przez Prokuratora Generalnego do Sądu Najwyższego wskazanego w oświadczeniu Pana Senatora nadzwyczajnego środka zaskarżenia od postanowień Sądu Rejonowego w M. o sygn. akt Ns 472/08 (sygn. II Ca 2070/09 Sądu Okręgowego w K. – sądu II instancji) i Sądu Rejonowego w K. o sygn. XV Ns 102/13/S (sygn. II Ca 1203 /14 Sądu Okręgowego w K.).

Wyniki analizy akt tych spraw nie pozwoliły jednak na skierowanie zarówno skargi kasacyjnej (art. 519¹ § 1 k.p.c.) jak i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 519² § 1 i § 2 k.p.c.).

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż Prokuratorowi Generalnemu przysługuje jedynie uprawnienie do wniesienia skargi kasacyjnej od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie (art. 519¹ § 1 k.p.c.) oraz

uprawnienie do żądania stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji (a w wyjątkowych wypadkach także sądu I instancji) kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. (art. 519² § 1 i § 2 k.p.c.).

W analizowanych sprawach skarga kasacyjna nie mogła zostać wniesiona, stosownie bowiem do przepisu art. 398⁵ § 2 k.p.c. termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez Prokuratora Generalnego wynosi sześć miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, a jeżeli strona zażądała doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem - od chwili doręczenia orzeczenia stronie.

Jak ustalono w oparciu o analizę materiału aktowego, w sprawie Sądu Okręgowego w K. o sygn. II Ca 2070/09, postanowienie z dnia 19 marca 2010 r. zostało doręczone Panu M. J. w dniu 10 maja 2010 r., zaś w sprawie o sygn. II Ca 1203/14 z dnia 17 listopada 2014 r. – w dniu 2 stycznia 2015 r. Zatem termin ten minął z dniem - odpowiednio - 10 listopada 2010 r. i 2 lipca 2015 r.

W odniesieniu do kwestii możliwości wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnych postanowień wydanych w sprawach o sygn. akt II Ca 2070/09 oraz w sprawie o II Ca 1203/14, należy wskazać, iż upłynął już termin określony w art. 424⁶ § 1 k.p.c., w którym ta czynność procesowa mogła zostać skutecznie dokonana - odpowiednio w dniu 19 marca 2012 r. i w dniu 17 listopada 2016 r. Stosownie bowiem do tego przepisu skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia się.

Jednocześnie, należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 89 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r., poz. 5 z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 3 kwietnia 2018 r., od prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego, kończącego postępowanie w sprawie, może być wniesiona skarga nadzwyczajna. Skarga nadzwyczajna od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, które uprawomocniło się przed wejściem w życie niniejszej ustawy, może być wniesiona przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich (art. 115 § 1a zd. 1 Ustawy).

Jeśli więc Pan M. J. skieruje prośbę do Prokuratora Generalnego o wniesienie do Sądu Najwyższego skargi nadzwyczajnej od kwestionowanego orzeczenia – zostanie ona rozpoznana pod kątem istnienia podstaw określonych w art. 89 i następnych Ustawy, do podjęcia tej czynności procesowej.

O powyższym Pan M. J. zostanie powiadomiony odrębnym pismem.

z upoważnienia
Robert Mernand